

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra VED VEJEN

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 15. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang01val-shoot-idm140084323133440/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Præstefrøkenen og Kapellanen talte altid i Jargon, naar de var sammen med Fremmede, og sagde aldrig et fornuftigt Ord. De lo ad deres egne Dumheder, saa de var lige ved at springe i Luften.

Præstefrøkenen gik aldrig mer i Kirke, naar Kapellanen prædikede, siden hun en Søndag nær havde faaet ham til at le under Fadervor paa Prædikestolen.

— Frøken Jensen stritter af, som hun havde tændte Raketter et vist Sted, sagde Kapellanen.

Frøken Jensen var stadig forude.

— Naa, Andersen — Frøken Linde skruplo — nu er De holbergsk.

De kom til Præstegaarden, som var den første Gaard i Landsbyen, og Præstefrøkenen og Kapellanen sagde Farvel ved Havelaagen.

— Farvel, Frøken Jensen, raabte Frøken Linde hen ad Vejen. Der blev svaret med et Pip.

— Hvordan var han? sagde Kapellanen inde i Haven. Tonen blev her en hel anden.

— Vor Herre bevares, sagde Frøken Linde, en meget net Landbruger.

Tavse gik de ved Siden af hinanden ned gennem Haven.

— Hm, sagde Frøken Ida — Familien Abel naaede Frøken Jensen, der stod og ventede paa et tørt Sted — den lider vi nok paa, at han var kommet for at sige Goddag til mig . . .

De gik lidt. Saa sagde Frøken Jensen:

— Der gives saa mange Slags Mennesker.

— Ja, sagde Fru Abel.

— Jeg sætter ikke Pris paa at være sammen med den Familie, sagde Frøken Jensen . . . jeg gaar helst af Vejen.

Frøken Jensen var gaaet „af Vejen“ i otte Dage: Siden Pastoren havde sagt de Ord . . .

— Fru Abel — sagde Frøken Jensen . . . Hva' har en enlig Kvinde? Jeg sagde det til Pastoren: Hr. Pastor,

sagde jeg, De interesserer Dem for Friskolen ... derfor sender Forældrene deres Børn i Friskole.

— Og hvad svarede han mig, Fru Abel?

— Jeg taler ikke mere med Pastor Linde om Legatsagen ... De har i Sogneraadet taget det halve Legat fra mit Institut (Frøken Jensen udtalte „tot“) — jeg vil blive ved at gøre min Pligt — selv om de ta'er den sidste Halvdel med. Jeg taler ikke mer med Pastor Linde om Legatsagen — —

De tre Damer var bøjede om ad den lille Vej, der førte op til „Gaarden“, en gammel hvid Bygning med to Længer.

Enkefru Abel boede i Længen til højre, Frøken Jensens Institut laa til venstre.

— At man har dem begge igen, sagde Enkefruen. De tog Afsked i Gaarden.

— Uf, sagde Ida-Yngst, da de var indenfor Døren, hvor saa' I ud ved Banen — saa man maatte skamme sig ...

— Jeg gad vidst, hvordan man skulde se ud, sagde Louise-Ældst, som løste Slør foran Spejlet, naar du har Klæderne.

Enkefruen tog Slæber paa. Der var ingen Bund i hendes Støvler.

Frøken Jensen fik langt om længe Nøglen op af Lommen og fik sig lukket ind. Inde i Stuen gæede Moppen et Par gnavne Bjæf mod sin Frøken og blev liggende i sin Kurv.

Frøken Jensen tog Tøjet af og satte sig til at græde i en Krog.

Hun græd hver Gang, hun var alene, siden Pastor Linde havde sagt sine Ord.

— De interesserer Dem for Skolen, Hr. Pastor, havde hun sagt, derfor sender Forældrene deres Børn i Friskolen.

— Jeg skal sige Dem, Frøken Jensen, hvorfor Forældrene sender deres Børn i Friskolen, fordi Frøken Sørensen kan sine Ting, det havde Pastoren svaret.